

DR. JOSIP LADAVAC IN MEMORIAM

U Puli je 31. prosinca 2012. preminuo liječnik Josip Ladavac. Rođen je u Pazinu 28. travnja 1933. od oca Josipa i majke Franice. U rodnom Pazinu završio je osnovnu školu i gimnaziju. U dobi od 11 godina ostao je bez oca koji je stradao kao zarobljenik u njemačkom logoru. Godine 1953. upisao je Medicinski fakultet Sveučilišta u Zagrebu, a na četvrtoj godini prelazi u Rijeku kao prva generacija studenata upravo osnovanog Medicinskog fakulteta u Rijeci. Diplomirao je 22. lipnja 1959. Bio je odličan student, demonstrator na anatomiji kod prof. Perovića i na patologiji kod prof. Krstulovića. Dobitnik je Rektorove nagrade.

Gotovo cijeli radni vijek, osim nekoliko prvih godina, proveo je u Puli, Medicinskom centru, kasnije Općoj bolnici. Započeo je u bolnici u Novoj Gradiški 1959. do 1961. i nastavio u rodnom Pazinu, u Domu zdravlja, od 1961. do 1963. U Pulu dolazi u travnju 1963. i ostaje do umirovljenja 1999. godine.

Nepune tri godine radio je u Domu zdravlja u ambulanti opće medicine, zatim se opredjeljuje za patologiju. Specijalizira na Klinici zavoda za patologiju Medicinskog fakulteta sveučilišta u Zagrebu 1965., a specijalistički je ispit položio 1. listopada 1969. godine. Pored toga u Zagrebu je 1968. upisao postdiplomski studij iz medicinske citodijagnostike s prvom generacijom postdiplomaca. Kasnije je specijalizirao i sudsku medicinu – specijalistički ispit položio je 23. prosinca 1981.

Nakon završene specijalizacije iz patologije stalno radi u Djelatnosti za patologiju s onkologijom, kasnije patologiju i citologiju, te od 1999. za patologiju i sudsku medicinu. Bio je zamjenik rukovoditelja Djelatnosti od 1969., a rukovoditelj Djelatnosti od 1985. godine. Svojim pionirskim radom kao patolog značajno je doprinio unapređenju patohistološke dijagnostike i kliničke patologije. Najznačajniji doprinos odnosi se na opremanje citološkog laboratorija što je omogućilo uvođenje citološke dijagnostike. Dr. Ladavac je osnovao citološki laboratorij koji je pod njegovim vodstvom otvoren 1970., kada je i Djelatnost promijenila ime. Stalno je njegovao i poticao suradnju patologa s liječnicima svih specijalnosti naglašavajući značaj patologa u timu za unapređenje svih struka.

Obavljao je i druge odgovorne dužnosti, v. d. direktora OOUR-a Dijagnostičko-uslužnih medicinskih djelatnosti Medicinskog centra 1978. i 1980. godine. Angažirao se također u rješavanju regionalne patologije, u borbi protiv malignih bolesti koje su tada zauzimale drugo mjesto na ljestvici mortaliteta u Istri.

Na razini hrvatske početak organizirane borbe protiv malignih bolesti, s naglaskom na prevenciju, označen je osnivanjem Lige za borbu protiv raka u Zagrebu 1966. godine. Nepunih šest mjeseci poslije osnovan je ogranak Lige u Puli

za Istru 1967. godine. Bio je od samog početka član Odbora ogranka Lige, a 1974. i voditelj. Program rada Lige ostvarivao se preko Onkološkog dispanzera koji je osnovan u okviru Djelatnosti za radiologiju 1969. godine. Za potrebe dispanzera dr. Ladavac je osnovao i vodio citološku ambulantu uz klinički rad. Bio je također voditelj Onkološkog dispanzera 1974. godine. Sudjelovao je u edukaciji stručnog osoblja kao i senzibiliziranju javnosti za akcije Lige. Održao je niz stručnih predavanja za aktiviste Crvenog križa, posebno članove Aktiva za borbu protiv raka, osnovanog 1969. godine. Predavao je u Školi za medicinske sestre 1974. predmet preventivna onkologija. Objavio je više stručnih i znanstvenih radova u suradnji s našim kliničarima u domaćim i inozemnim stručnim časopisima. Koautor je skripte za medicinske sestre, I. Ružička, J. Ladavac: "Preventivna onkologija". Održao je i niz popularnih predavanja u Puli i Istri o značaju specifične prevencije, rane dijagnoze i terapije malignih bolesti, prvenstveno o raku dojke i ženskih spolnih organa.

Bio je član, a tijekom 10 godina i aktivno sudjelovao u radu Hrvatskog liječničkog zbora istarske podružnice: član je Upravnog odbora od 1985. do 1988.; član je Nadzornog odbora od 1988. do 1992. godine; dopredsjednik HLZ-a istarske podružnice od 1992. do 1996. godine. Bio je član Hrvatskog katoličkog liječničkog društva pulske podružnice za Istru, danas HKLD "mons. Marcel Krebel", od osnutka 1992. godine. Obnašao je funkciju tajnika podružnice od prosinca 1994. do veljače 1999. Aktivno je sudjelovao s predsjednikom prim. dr. Brankom Filipovićem i duhovnikom mons. Marcelom Krebelom u osmišljavanju sadržaja rada. Posebno se angažirao oko ideje organizirane pomoći bolesnicima suočenim sa smrtonosnim bolestima. Sudionik je Drugog hrvatskog simpozija o hospiciju, u Zagrebu 1995. godine. Uspostavio je kontakt s prof. Anicom Jusić iz Zagreba, a na našim sastancima u više navrata je govorio o hospi-

ciju i palijativnoj skrbi u kućnim uvjetima, referirao o radu tima prof. Jusić kao i stranim iskustvima, posebno Engleske. Iste je godine ideju o osnivanju hospicija u Puli razradio u "Planu i programu rada s ciljem osnivanja hospicija u Puli". Na žalost nije bilo primjerenog odgovora mjerodavnih. Dr. Ladavac je na tom polju za našu sredinu bio ispred vremena.

Za svoj rad dobio je više priznanja: u povodu stote obljetnice *Liječničkog vjesnika* 1977. godine dobio je Diplom u znak priznanja i zahvalnosti za doprinos pisanom medicinskoj misli na stranicama *Liječničkog vjesnika*; Diploma HLZ-a u znak priznanja za doprinos u razvoju zdravstvene službe, unapređenje struke i naučne misli u nas, 1988. godine; začasnici je član HLZ-a 2000. godine; Priznanje Lige za borbu protiv raka za osobito zalaganje i nesebičnu pomoć u ostvarivanju plemenitih zadataka Lige, 1977. godine i mnoga druga.

Obitelj je posebno cijenio. Sa suprugom Slavicom bio je u braku 53 godine. Ima dva sina, liječnika i dvoje unuka. Bili su mu izvor radosti, razumijevanja i topline.

Dr. Ladavac je pripadao generaciji koja je bila začetnik suvremene medicine i organiziranja zdravstva u okviru Opće i Vojne bolnice u Puli, također i Domova zdravlja diljem Istre. Nesebično se darivao odgovarajući odgovorno i savjesno na izazove vremena specijalnosti za koju se opredijelio, ali i šire, volonterski u borbi protiv zloćudnih bolesti koje su bile visoko na ljestvici mortaliteta. Bio je izvrstan stručnjak, stalno se usavršavao, ugodan suradnik, strpljiv učitelj i nadalje dobar čovjek. Ponosni smo što smo ga imali. Hvala mu na svemu što nam je darovao, a osobito na vedrini duha i radošću koju je širio. Takav će ostati u našim srcima.

Vječno Svjetlo svijetlilo mu. Počivao u miru.

U Puli, 2. travnja 2013.

Ljubica Hang-Raguž, dr. med.